

Lemvig den 26. april 2018

**Sendt til:
Folketingets Udvalg for fiskeri og miljø
Og Minister for fiskeri Karen Ellemann**

Siden 1995 har Landsforeningen Levende Hav (LLH) arbejdet for et rent hav og et mere økologisk bæredygtigt fiskeri. Når vi møder noget i verden og i den politiske forvaltning, der strider mod det formål, er det også vores pligt at gøre noget ved dét.

Dette er sådan en sag vi skal gøre noget ved.

HM 33 "Kikani III" sagen: Sagen handler om kystfiskerfartøjet HM 33 "Kikani III", der den 31.10.2017 får smadret sit grej og sit fiskeri af den hollandske bomtrawler UK 456 "Marie-José".

Sagen handler måske også om et ulovligt hollandsk fiskeri, det mener fiskerne ved Thorupstrand, og mange andre, men det handler denne sag ikke om.

Denne sag handler om retfærdighed i fiskeriet, om fiskeriets spilleregler og ikke mindst om hvem der sikrer fiskernes deres rettigheder? Hvilke myndigheder i Danmark og EU sikrer fiskernes deres rettigheder på havet i dag? Og derfor handler sagen om fiskeriforvaltningen i Danmark og EU.

Der er nu gået syv måneder siden HM 33 mistede grej og sit fiskeri og det ser ud til at sagen syltet/henlagt eller druknet i sagen om det påståede ulovlige hollandske fiskeri med bomtrawl i Skagerrak en sag som er anmeldt og som stadig undersøges.

Det må ikke ske, for det er to forskellige sager, som intet har med hinanden at gøre.

Baggrund for denne sag: På et møde i Thorupstrand den 12.4.18, med skipper på HM 33 "Kikani III" Karsten Nielsen, aftaler vi at Levende Hav nu søger sagen fremmet gennem en politisk proces og derefter afsluttet hurtigst muligt. Vi har fået et mandat en fuldmagt til at få undersøgt denne sag.

I Levende Hav gør vi det fordi sagen, på det foreliggende, ser ud til kun at kunne løses politisk. Vi har fået alle dokumenter, mails og andet i sagen og alt er blevet endevendt. Vi har fået talt med folk og udarbejdet status.

På den baggrund anmoder vi nu Folketingets udvalg for fiskeri og miljø om at gøre indflydelse gældende, ved at få ministeriet for fiskeri til at tage denne sag alvorlig ved bl.a. at få pålagt Fiskeristyrelsen at få udarbejdet en fiskerifaglig redegørelse, et responsum, et notat som kan hjælpe politiet med at rejse en eventuel sigtelse, alternativt til brug for HM 33 "Kikani III" civile søgsmål og ansøgning om fri proces.

Over for Levende Hav har Fiskeristyrelsen fralagt sig mere ansvar. De siger de at "de har gjort hvad de kunne" og de har gjort "hvad de er forpligtet til". Og de siger også at "de ikke mener/tror på at skipperen på det danske fartøj får noget ud af en erstatningssag".

Vi er uenig i Fiskeristyrelsens fortolkning af deres ansvar i denne sag, og vi er afgjort uenige i at HM 33 ikke skal have sin erstatning.

- For hvis ikke det er Fiskeristyrelsen som har det fiskerifaglige ansvar i en sag som denne, hvem har dét så i den danske og EU's fiskeriforvaltning?

Og selvfølgelig skal kystfiskerfartøjet HM 33 have erstatning i en sag der er så godt dokumenteret. Alt andet vil være i modstrid med den gode fiskeriforvaltning. Det er alene spørgsmålet om forsættelighed eller uforsættelighed for UK-456 vedkommende der står tilbage, men det spørgsmål kan alene få indflydelse på erstatningens størrelse.

Vi mener som nævnt at Fiskeristyrelsen har ansvaret. Det mener vi også fremgår af hvad vi kan læse på styrelsens hjemmeside: "Fiskeristyrelsen gennemfører regeringens fiskeripolitik og forestår bl.a. regel- og politikforberedelse, kontrol, myndighedsberedskab, sagsbehandling og deltagelse i internationalt samarbejde."

På det foreliggende mener vi derfor at Fiskeristyrelsen har et langt større ansvar i HM 33 "Kikani III" sagen, end de har vist indtil videre, og dét af flere grunde.

Når ex. fiskerikontrollen fjerner ruser og net fra steder, hvor den ikke må stå, laver de en rapport som politiet og retsvæsnet kan bruge til en eventuel sigtelse og dom. Det burde de i det mindste også gøre i denne sag.

I HM 33 sagen har Fiskeristyrelsen assisteret med svar på et par spørgsmål vedr. radiokommunikation og sporingen af fartøjerne, det er alt. Intet andet bidrag, intet responsum, end ikke et notat er det blevet til.

Intet som redegør for, at der i denne sag er tale om et stort fartøj, med en motorkraft der er ti gange større end kystfartøjet, der smadrer et mindre fartøjs grej og fiskeri. Intet som redegør for de to meget forskellige fiskeriformer, intet om det specielle kystfiskeri der foregår fra Thorupstrand (der findes ellers flere nye DTU-rapporter om dette fiskeri)

Sagen kan og bør også vurderes i den fiskerihistoriske kontekst, hvor det danske snurrevod (dengang dansk fiskeri foregik med flere hundrede vodkuttere) ofte blev smadret af bomtrawlere osv.

I dag findes der intet ude på nettet, intet i sagens dokumenter der tyder på at de danske fiskerimyndigheder og politisk ansvarlige har kæret sig om HM 33 "Kikani III" siden de mistede deres grej og fiskeri for syv måneder siden.

Politiet har brug for Fiskeristyrelsens faglige indstilling, da det tydeligt fremgår af politiets notat at politiet ikke har forstået, ikke kan se hvad der er op og ned i denne sag.

I det fiskerifaglige lys er sagen enkel. Bomtrawlerne vil have den plads HM 33 brugte og de har den motorkraft og det fiskegrej der kan få garn, kroge, tejne og vodfiskeri til at flygte til andre områder. Bomtrawlerne tvinger sig adgang.

Det er simple rocker metoder. Bomtrawlerne vinder og det ses tydeligt på springen af bomtrawlerne i denne sag, de bliver i området efter at have fået jaget Kikani III væk fra sin ankerplads, derefter bliver det gennemtrawlet.

Bomtrawlet: Fiskeriet med bomtrawl er kendetegnet ved at bomtrawlerne bruger en del tid/dage på samme plads, i samme spor, hvor de slæber frem og tilbage, derved bliver bomtrawl et meget intensivt fiskeri. De tunge jern slæder og kæder graver i bunden og efterlader et spor af føde til fisk der så trækker til området og fiskeriet kan opretholdes i samme område.

Snurrevod: Et alm. dansk opfundet vodfiskeri, som HM 33 Kikani III bruger, skal bruge plads til sine tove og vod det er et ekstensivt fiskeri, og alle i fiskeriet ved at bomtrawlet nødvendigvis skal/bør respektere et vodfiskeri. Ligesom i trafikken, hvor de store må/skal tage et udvidet hensyn til de svagere i trafikken.

Sådan er det også i det normale daglige fiskeri, men det sker så også at de store lader hånt om de mindre fartøjers ret til fiskeri, fordi de vil have pladsen og det får de så ved at ødelægge deres grej og fiskeri.

Normalt fortrækker de mindre fartøjer med vod og garn fra det område bomtrawlerne vil have, men Kikani gjorde det åbenbart ikke hurtigt nok, eller også var der tale om dårligt sømandskab fra UK 456 side, resultatet er det samme, Kikani III mister sit grej og sit fiskeri.

I sådanne tilfælde skal/bør der placeres et ansvar, alt andet vil være i modstrid med en god og fornuftig fiskeriforvaltning og det er også i strid med det faktum at vi her i landet gerne vil have og giver økonomisk støtte til et kystfiskeri og derfor skal/bør fiskeriforvaltningen også tage vare om kystfiskeriet og dertil har vi blandt andet Fiskeristyrelsen og fiskerikontrollen.

Gør de ikke dét er det i modstrid med den politiske kurs et flertal i Folketinget har sat for dansk fiskeri.

Vi kan ikke tillade, dvs. se gennem fingere med et bomtrawl - som beviseligt, det vil sige videnskabeligt dokumenteret, også er et natur ødelæggende og klimafjendtligt fiskeri - smadrer og ødelægger fiskeriet for det alm. snurrevod som dokumenteret er et meget naturskånsomt og klimavenligt fiskeri.

Når fiskere som Kikani III ikke forsvinder hurtigt nok, slæber bomtrawlerne som nævnt væk med tove, vod, garn, tejner etc. I denne sag var begge skippere i kontakt over radioen og den hollandske skipper blev advaret om at han havde kurs mod Kikani III grejet og alligevel holdt han kurs og fart og slæbte væk med vod og tov.

HM 33 Kikani III måtte opgive sit fiskeri og sejle i havn og det tog mere end en uge at få købt nyt grej og rigget det til.

Episoden medførte at Kikani III og de andre fiskere fra stranden opgav deres normale fiskepladser, for ingen kan tåle at miste så meget udstyr og dermed også fiskeriet. Derved kan bomtrawlerne på deres side, indtil videre, konkludere at deres metoder virker. De er så store og tunge at de kan skræmme de mindre væk fra deres pladser.

Her skal understreges at selvom der ingen reserverede pladser i havet, så er sagen også lidt speciel på det område.

Vi erkender at det lovlige EU-fiskeri kan fiske overalt, hvor det er tilladt. De hollandske bomtrawlere fiskede i, et for dem, lovligt område, mistanken om det ulovlige fiskeri handler kun om hvorvidt de overfisker de hollandske kvoter i Skagerrak.

Men fiskeripolitisk må vi nødvendigvis, dvs. det bliver vi nødt til, også tage hensyn til et kystfiskeri, som det der foregår fra Thorupstrand, det er et unikt fiskeri, som hvis det skal fortsætte, forudsætter at fartøjerne kan fiske relativt tæt på landingspladsen, ellers kan det ikke lade sig gøre.

Et andet og meget vigtigt forhold ved Thorupstrand fiskeriet er at det meste af fiskeriet nu styres af unge mennesker, som er kommet til fiskeriet efter fiskerireformen og FKA.

Deres forståelse af hvad der er lovligt og ikke lovligt i fiskeriet er en anden end deres ældre kollegaer, som har praktiseret og kender til de former for omskrivninger og andre kreative øvelser, som tilsammen også lagde grunden til FKA fiskerireformen i 2005.

Fiskeripolitisk har alle, herunder i første række myndighed og fiskeriforvaltning, et udvidet ansvar for at værne og styrke disse unge fiskere i deres fiskeri og retsfølelse.

På det foreliggende er sagen klar der findes den dokumentation der er nødvendigt for at den hollandske trawler kan gøres ansvarlig og HM 33 Kikani III kan få den erstatning, de skal have. Dertil skal det hollandske rederi præsenteres for en sag der ikke kan betvivles og det kan politiet ikke gøre uden en fiskerifaglig indstilling fra Fiskeristyrelsen.

I Fiskeristyrelsen siger de at de har gjort alt hvad de skal og kan i sagen. Det mener vi i Levende Hav ikke de har.

Derfor må Folketinget nu overbevise ministeren om at ministeren må tage sagen i egen hånd og få Fiskeristyrelsen til at udarbejde den nødvendige fiskerifaglig vurdering af sagen. Sker det ikke inden for en rimelig tid, må vi bede Folketingets Ombudsmand gøre det. Denne sag fortjener at blive taget op og afsluttet.

Er der spørgsmål svarer vi gerne på dem, ligesom vi om nødvendigt også kommer til København for at redegøre for sagen, og/eller stiller op med med et delegationsbesøg i Folketingets udvalg for fiskeri og miljø.

Med venlig hilsen
Kurt Svennevig Christensen
Formand for Levende Hav
Lemvig den 26. april 2018